

Arrest

nr. 108 401 van 22 augustus 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde/IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Mevrouw X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2013 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met bevel tot vasthouding met het oog op verwijdering aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 augustus 2013

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 augustus 2013 om 16 uur 00 .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VERKEYN, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 3 september 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 17 maart 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 16 september 2011 (RvV 16 september 2011, nr. 66 721)

1.3. Verzoekster diende op 3 juni 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. Op 26 maart 2012 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) nam op 11 januari 2013 een beslissing waarbij de in punt 1.4 vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Verzoekster diende hiertegen op 18 februari 2013 een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad .

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 11 maart 2013 een beslissing waarbij de in punt 1.3 vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

1.7. Op 18 maart 2013 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

1.8. Op 13 augustus 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoekster werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld. Deze beslissing werd geschorst bij uiterst dringende noodzakelijkheid door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 108 303 van 19 augustus 2013.

1.9. Op 20 augustus 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en meldt uitdrukkelijk dat aan betrokkene gelet op voormeld arrest geen inreisverbod wordt opgelegd. Verzoekster werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld. Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen een exceptie van ontvankelijkheid op wegens een gebrek aan belang nu de bestreden beslissing *in casu* een herhaald bevel betreft.

2.2 De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert en G. Debersaques, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

2.3 Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden

beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

2.4 In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk gesteld dat verzoekster geen gevolg heeft gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten, haar betekend op 18 maart 2013. Verzoekster betwist niet dat haar reeds op 18 maart 2013 een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven. Verzoekster heeft aldus reeds het voorwerp uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten dat definitief en uitvoerbaar is. Verzoekster betwist dit niet. Verzoekster kan bijgevolg nog steeds worden gerepatriëerd, mocht het thans bestreden bevel worden geschorst. De gevorderde schorsing kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep gericht tegen de thans bestreden beslissing niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

2.5 De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

De verzoekende partij ontbeert het rechtens vereiste belang bij de vordering.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. JACOBS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. JACOBS

C. DIGNEF